

Rep.Nr.

2013/997

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

BUITENGEWONE OPENBARE TERECHTZITTING VAN 29 MAART 2013.

1ste KAMER

Wet van 19 maart 1991, art.11
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak:

1. E M

2. **ALGEMEEN BELGISCH VAKVERBOND**, met zetel gevestigd te 1000 BRUSSEL, Hoogstraat 42.

3. **ALGEMEEN BELGISCH VAKVERBOND-HORECA VOEDING**, met zetel gevestigd te 1000 BRUSSEL, Stalingradlaan 86.

Appellanten, allen vertegenwoordigd door Mr. R. SWENNEN, advocaat te Zellik.

Tegen:

N.V. HORECA LOGISTIC SERVICES, met maatschappelijke zetel gevestigd te 1740 TERNAT, Industrielaan 16-20.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. P. DEPUYDT & Mr. A. VANDEN ABEELE, advocaten te Brussel.

★

★ . ★

Na beraad; spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Brussel op 29 januari 2013;
- het verzoekschrift tot hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 11 februari 2013;
- het voor eensluidend verklaard afschrift van de beschikking van Mevrouw de Eerste Voorzitter van 15 februari 2013;
- de conclusies voor de geïntimeerde partij neergelegd ter griffie van dit Hof, op 27 februari 2013;
- de conclusies voor de appellante partijen neergelegd ter griffie van dit Hof op 11 maart 2013;
- de antwoordconclusies van de geïntimeerde partij ontvangen ter griffie van dit Hof op 14 maart 2013;

Gelet op de door partijen neergelegde stukken.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 15 maart 2013 waarna de debatten gesloten werden, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op 22 maart en verdaagd naar heden.

★

★

★

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

De heer E. is sedert 1979 als arbeider in dienst van de NV HORECA LOGISTICS.

Bij de sociale verkiezingen van 2012 werd hij door het ABVV voorgedragen als kandidaat voor het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk.

Hij werd bij die gelegenheid niet verkozen.

Naar aanleiding van feiten waarbij de heer E op 2 augustus betrokken was, besliste de vennootschap

om de procedure tot ontslag wegens dringende reden op te starten.

Met een aangetekende brief van 6-8-2012 bracht ze zowel de heer E als de vakvereniging die hem had voorgedragen op de hoogte van haar voornemen hem te ontslaan om dringende reden op grond van feiten die naar haar mening de verdere professionele samenwerking definitief onmogelijk maakten zodra zij door de arbeidsrechtbank als juist en voldoende zwaarwichtig zouden worden beoordeeld.

De inhoud van die brief luidde als volgt:

"Wij richten U dit schrijven overeenkomstig artikel 4 § I van de wet van 19 maart houdende ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor preventie en bescherming op het werk, alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden.

Onze vennootschap werd op 2 augustus 2012 in kennis gesteld van ernstige tekortkomingen in uw hoofde.

Gelet op het statuut van beschermde werknemer zal er een verzoekschrift worden neergelegd bij de arbeidsrechtbank te Brussel tot erkenning van de dringende reden.

Samengevat zijn de feiten die een verdere samenwerking onmogelijk maken en aldus een procedure conform de wet van 19 maart 1991 rechtvaardigen als volgt:

1.
Op het einde van de werkdag van woensdag 1 augustus 2012 heeft een werknemer van de afdeling 'Picking' (dewelke de leveringen voor de volgende dag voorbereiden), vastgesteld dat zich op de parking in een industriële vuilnisbak, een vol vat van 20 liter 'Palm' bier bevond.

De bevoegde verantwoordelijke van de vennootschap (met name de heer B S, directeur logistiek) werd hierover ingelicht.

Om na te gaan of het hier om een mogelijk geval van diefstal zou gaan, werd besloten het vat in kwestie ter plaatse te laten, met de bedoeling een eventuele ophaling door mogelijke daders vast te stellen.

Een aangestelde van de vennootschap was aldus donderdagmorgen 2 augustus 2012 vroeg aanwezig om dit in het oog te houden.

Er kon worden vastgesteld dat op donderdagmorgen 2 augustus 2012 omstreeks 6u15, het bewuste vat 'Palm' bier uit de vuilnisbak werd gehaald door uzelf, samen met de heer A K

Samen met de heer K werkt u al ruim 20 jaar samen op leveringsrondes, waarbij u optreedt als chauffeur en de heer K als uw begeleider.

Samen hebt u het bewuste vat vooraan in de cabine geladen van de vrachtwagen waarmee u uw dagelijkse leveringsronde uitvoert.

2.

Bij het verlaten van de parking van de vennootschap werd de vrachtwagen met het vat in de cabine, tegengehouden.

Hierop werd u, alsook de heer K over de gemaakte vaststellingen ondervraagd door de heer E S

De heer K heeft hierbij erkend dat hij het bewuste vat 'Palm' van 20 titer op woensdagavond 1 augustus 2012 in de vuilnisbak had verborgen, met de bedoeling het de volgende morgen op te halen.

Hij erkende u hiervan op de hoogte te hebben gebracht, en samen met u op donderdagmorgen 2 augustus 2012 het vat uit de vuilnisbak te hebben gehaald en in de cabine van de vrachtwagen te hebben geplaatst.

De heer K gaf aan dat hij het vat in kwestie wilde vervreemden om in zijn privé sfeer een feest te organiseren.

De heer K heeft een en ander op 2 augustus 2012 schriftelijk bevestigd.

De heer K heeft op maandag 6 augustus 2012 het voorwerp uitgemaakt van een ontslag wegens dringende reden.

Op 2 augustus 2012 hebt u eveneens schriftelijk de feiten toegegeven, en bevestigd dat het vat in

de vuilnisbak werd geplaatst zodat de heer K dit de volgende morgen kon ophalen, waarbij u het vat samen in de cabine van uw vrachtwagen heeft geplaatst.

De voormelde feiten, die minstens als diefstal moeten worden beschouwd, dienen derhalve als een zware fout te worden beschouwd, die iedere verdere samenwerking onmogelijk maken.

Wij menen dat u, door uw houding zoals bevestigd door de vastgestelde feiten, de voortzetting van de professionele samenwerking onmogelijk maakt, en zien ons verplicht, bij toepassing van de wet van 19 maart 1991, een verzoekschrift in te dienen bij de arbeidsrechtbank te Brussel om de voormelde feiten als een dringende reden te doen erkennen".

Eveneens op 6-8-2012 heeft de vennootschap bij ter post aangetekende zending een verzoekschrift ingediend ter griffie van de arbeidsrechtbank ten einde de zaak aanhangig te maken bij de Voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brussel.

De door de bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden van 19-3-1991 voorgeschreven verzoeningsprocedure werd gevolgd doch leverde geen verzoening op.

Op 17-8-2012 liet de vennootschap dagvaarding betekenen aan de heer E en aan de vakvereniging die hem heeft voorgedragen tegen de zitting van 27-8-2012 van de Voorzitter van de arbeidsrechtbank zetelend in kortgeding. Als uur van de zitting werd 15u30 vermeld, terwijl op die datum de zitting om 11 u plaats had.

Op 23-8-2012 heeft de gerechtsdeurwaarder het exploit ter griffie neergelegd met het oog op de inschrijving op de algemene rol.

De vennootschap ontving geen kennisgeving van de inschrijving van de zaak op de algemene rol, terwijl naderhand bleek dat die inschrijving wel degelijk had plaats gevonden onder A.R. nr. 12-10789-A. De griffie had echter wel geweigerd de zaak op de bijzondere rol van de zitting in te schrijven aangezien er gedagvaard was voor een zitting die niet bestond.

De vennootschap die in de waan was dat de zaak niet was ingeschreven op de algemene rol, liet herdagen op 23-11-2012 voor de zitting van 29-11-2012 van de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Brussel zetelend

zoals in kortgeding, teneinde het exploit van herdaging, samen met de dagvaarding betekend op 17-8-2012 op de algemene rol ingeschreven te zien.

Bij beschikking van 29-11-2012 werden de zaken met AR nr. 12/9714/A en 12/15908/A samen voor pleidooien gesteld op de terechtzitting van 22-1-2013.

Bij brief van 17-8-2012 heeft de vennootschap aan de heer E. medegedeeld dat zijn arbeids-overeenkomst vanaf 20-8-2012 zou worden geschorst.

Met een volgend schrijven van 27-8-2012 heeft zij aan de heer E. gemeld dat zij afzag van de verdere schorsing van de arbeidsovereenkomst en de heer E. uitgenodigd zich opnieuw op het werk aan te bieden.

De heer E. was nog geruime tijd afwezig wegens arbeidsongeschiktheid, aansluitend wegens verlof. Toen hij op 22-10-2012 het werk hervatte heeft de vennootschap hem in een andere functie tewerkgesteld in het magazijn.

De heer E. was het daar niet mee eens en heeft een procedure in kortgeding aangespannen om deze functiewijziging ongedaan te horen maken en te horen zeggen voor recht dat de vennootschap hem opnieuw diende tewerk te stellen in zijn oorspronkelijke functie van chauffeur belast met leveringen binnen de 8 dagen na de tussen te komen beschikking.

Die vordering van de heer E. werd bij beschikking van 20-12-2012 gegrond verklaard en de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank zegde voor recht dat de vennootschap de heer E. in zijn oorspronkelijke functie van chauffeur leveraar diende te herstellen binnen de 8 dagen na de betekening van de beschikking met veroordeling van de vennootschap tot de kosten van het geding.

De vennootschap stelde tegen die beschikking hoger beroep in met verzoekschrift van 10-1-2013.

In de zaak m.b.t. de erkenning van de dringende reden werd met het bestreden vonnis van 29-1-2013 de vordering ontvankelijk en gegrond verklaard en de dringende reden tot ontslag van de heer E. erkend en werden beide geïntimeerde partijen veroordeeld tot de kosten van het geding.

Dit vonnis werd door de griffie bij op 31-1-2013 verstuurd gerechtsbrief ter kennis gebracht van partijen.

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

De heer E is het om twee redenen niet eens met de beslissing van de arbeidsrechtbank.

Vooreerst meent hij dat de vordering niet ontvankelijk is, en wel omdat de dagvaarding van 17-8-2012 nietig was en ze bovendien niet was vastgesteld voor de arbeidsrechtbank en omdat de dagvaarding betekend op 23-11-2012 manifest laattijdig was.

In ieder geval meent hij dat de vordering ongegrond is.

Hij verzoekt het hof derhalve de vordering onontvankelijk en ongegrond te verklaren en in ondergeschikte orde,

Hem toe te laten met alle middelen van recht het bewijs te leveren van volgende feiten:

-dat hij op 2-8-2012 de heer K heeft afgeraden het vaatje palm weg te nemen van de vuilnis en in de camion te plaatsen

-dat hij na zijn ronde van 16-7-2012 (14 dagen voor de feiten) met 8 volle biervaten teveel op de vrachtwagen die per vergissing waren geladen voor de klant Eurobolstar is teruggekomen en dat dit aan de heer S bij zijn terugkomst werd bekend gemaakt.

De vennootschap verzoekt het hof het hoger beroep als ongegrond af te wijzen en het bestreden vonnis te willen bevestigen, bijgevolg te zeggen voor recht dat de feiten vermeld in het verzoekschrift gericht aan de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brussel op 6-8-2012 en dezelfde dag ter kennis gebracht aan de heer E en zijn vakvereniging een dringende reden uitmaken in de zin van de wet van 19-3-1991 die elke samenwerking met de heer E onmogelijk maken vanaf het ogenblik waarop ze door de arbeidsrechtbanken zijn erkend.

Geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding.

BEOORDELING

ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en werd ingesteld binnen de bij art. 11 van de bijzondere

ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden van 19-3-1991 bepaalde termijn. Het is derhalve ontvankelijk.

TEN GRONDE

- Onregelmatigheid van de procedure in eerste aanleg

Appelanten menen dat de arbeidsrechtbank de vordering ten onrechte ontvankelijk en gegrond heeft verklaard enkel op basis van de dagvaarding betekend op 23-11-2012 vermits het geschil ingeleid bij dagvaarding van 17-8-2012 niet voor behandeling was ingeschreven op de terechtzitting van 22-1-2013 en op basis van een dagvaarding uitgebracht na de vervaltermijn van drie werkdagen na verloop van de onderhandelingsperiode zoals bepaald in art 6 van de bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden van 19-3-1991.

Er is geen betwisting over het feit dat de dagvaarding van 23-11-2012 werd betekend buiten de vervaltermijn van art 6 van de wet van 19-3-1991 en de vordering tot erkenning van de dringende reden die daarmee werd ingesteld is bijgevolg niet ontvankelijk.

Met die dagvaarding werd evenwel duidelijk te kennen gegeven dat de vennootschap de zaak ingeleid bij dagvaarding van 17-8-2012 wenste behandeld te zien. Aldus waren ook geïntimeerde partijen hierover ingelicht.

De wil van de partij om een geschil aan de rechtbank te onderwerpen is doorslaggevend op grond van het beschikkingsbeginsel. (E.Krings, TPR 2004, I, p 370) Op de terechtzitting van de arbeidsrechtbank hebben de partijen standpunt ingenomen met betrekking tot de geldigheid van de dagvaarding betekend op 17-8-2012. Die dagvaarding werd wel betekend binnen de vervaltermijn bepaald in art 6 van de wet van 19-3-1991:

De zaak wordt voor de rechtbank aanhangig gemaakt door de betekening van de dagvaarding voor zover ze op de algemene rol wordt ingeschreven uiterlijk de dag voorafgaand aan de zitting waaraan in de dagvaarding wordt verwezen. (Cass. 20-12-1991; 4-3-1994; Cass; 2- 5- 2002; Cass. 6-12-2007; Cass. 25-10- 2010)

Dit is in voorliggend geschil het geval geweest. De zaak was daags voor de zitting die in de dagvaarding was aangegeven op de algemene rol ingeschreven, overeenkomstig het voorschrift van art. 716 Ger. Wb..

In zijn argumentatie haalt de heer E de inschrijving op de algemene rol en de inschrijving op de zittingsrol door elkaar. De zaak werd inderdaad niet ingeschreven op de zittingsrol; doch het Gerechtelijk Wetboek koppelt daaraan geen sanctie.

De verkeerde vermelding van het uur van de zitting, belet niet dat de rechtbank geldig werd gevat. Het gevolg daarvan is dat de zaak niet kon worden weerhouden op de dag waarvoor dagvaarding werd gegeven. (AH Br. 18-5-1973, JTT 74, 58; AH Luik, 23-3-1982, vermeld in Ann.Dr.Liège 1984, 53)

De vennootschap beweert van de inschrijving op de algemene rol niet op de hoogte te zijn geweest, reden waarom zij liet herdagen om van de rechtbank een uitspraak te bekomen i.v.m. het (vermeende) verzuim door de griffie van inschrijving op de algemene rol.

Aangezien de zaak bij dagvaarding van 17-8-2012 aanhangig werd gemaakt voor de rechtbank, was er geen reden toe dat partijen vrijwillig zouden moeten verschijnen.

Met een vrijwillige verschijning wordt immers beoogd een vordering te laten beslechten die nog niet aanhangig werd gemaakt via een dagvaarding.

Het hof stelt vast dat beide partijen geconcludeerde hebben aangaande de geldigheid van de dagvaarding die op 17-8-2012 werd betekend en daarmee aan de rechtbank te kennen hebben gegeven dat zij desbetreffend een uitspraak wensten, waaraan de rechtbank ook is tegemoet gekomen. Partijen hebben eveneens geconcludeerd over de grond van de zaak ingeleid met die dagvaarding die overigens hetzelfde voorwerp en dezelfde oorzaak had als het exploit van herdaging van 23-11-2012.

De arbeidsrechtbank heeft terecht geoordeeld dat de zaken samenhangend waren.

De vorderingen hebben immers dezelfde oorzaak, hetzelfde voorwerp betreffen dezelfde partijen in dezelfde hoedanigheid.

Het hof is derhalve van oordeel dat voor zover er een onregelmatigheid zou zijn in de vaststellingsprocedure, deze werd gedekt en de belangen van partijen niet heeft geschaad.

- Ontvankelijkheid van de vordering ingeleid bij dagvaarding betekend op 17-8-2012

De heer E blijft erbij dat die dagvaarding nietig is daar zij werd gegeven tegen een niet bestaande terechtzitting.

Volgens art 860 GW kan een proceshandeling slechts nietig worden verklaard indien de wet uitdrukkelijk de nietigheid voorziet.

Art 702, 5° Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de dagvaarding op straf van nietigheid de plaats, dag en uur van de verschijning ter terechtzitting dient te vermelden.

In voorliggend geval was wel de plaats en de datum van de terechtzitting correct vermeld doch niet het uur. De zitting van de bevoegde kamer van de rechtbank zetelde immers in de voormiddag om 11 u en niet in de namiddag om 15u30, zoals bepaald in het inwendig reglement van de arbeidsrechtbank opgesteld overeenkomstig art 88 § 1 Ger. Wb..

Het verzuim of de onregelmatigheid m.b.t. de naleving van het voorschrift van art 702, 5° Ger. Wb. komt niet voor in de beperkte opsomming van nietigheden vermeld in art 862§1 Gerechtelijk Wetboek en maakt bijgevolg geen absolute nietigheidsgrond uit.

De onregelmatigheid kan bijgevolg op grond van art 861 Gerechtelijk Wetboek slechts tot nietig verklaring leiden indien de belangen worden geschaad van de persoon die zich erop beroept.

Het betreft een relatieve nietigheid die slechts kan worden uitgesproken indien zij voor ieder ander middel werd ingeroepen. (Cass.1-6-2007, www.cass.be)

Het betreft geen nietigheidsgrond die aan de rechterlijke organisatie raakt zoals geïntimeerden voorhouden. Ten onrechte menen zij dat daarmee ook geen aanwijzing gebeurde van de rechter die van de zaak kennis diende te nemen. De dagvaarding wees immers Mevrouw de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank zetelend in kortgeding aan.

Het Hof van Cassatie oordeelde dat de belangenschade die bedoeld wordt in art 861 Gerechtelijk Wetboek beperkt is tot het belang van de partij die de exceptie opwerpt binnen de eigenlijke procedure.

Volgens Art 867 Gerechtelijk Wetboek kan het verzuim of de onregelmatigheid van de vorm van een proceshandeling of van de vermelding van een vorm niet tot nietigheid leiden indien uit de procesakten blijkt dat de proceshandeling haar doel heeft bereikt of dat de niet vermelde vorm in werkelijkheid in acht werd genomen.

Schade aan de procesbelangen van de betrokken partij kan bvb. bestaan in een schending van het recht van verdediging of van de redelijke termijn waarin de zaak wordt behandeld.

De heer E. beroept zich wel degelijk op belangenschade omdat hij door de onregelmatigheid zijn rechten in het geding niet heeft kunnen laten gelden binnen de normale procesgang, ingevolge de onregelmatigheid in de dagvaarding van 17-8-2012, nu hij in de onmogelijkheid was op de in de dagvaarding vermelde (onbestaande) zitting aanwezig te zijn om er zijn rechten te laten gelden en de versnelde procedure als voorzien in de wet van 19-3-1991 er onmogelijk door is geworden.

Hij verwijst daarbij naar de bepaling van art 8 van de bijzondere ontslagregelingswet van 19-3-1991.

Daarin wordt bepaald dat de zaak bij de eerstvolgende nuttige zitting ingeleid en in behandeling genomen wordt, teneinde partijen te verzoenen. Indien partijen niet kunnen worden verzoend wijst de voorzitter diezelfde dag een beschikking met verwijzing van de zaak naar een andere kamer van de rechtbank die ter kennis van partijen wordt gebracht ten laatste de derde werkdag na de uitspraak.

Die beschikking is niet vatbaar voor hoger beroep of verzet.

De terechtzitting van de arbeidsrechtbank waarop de zaak zal worden gepleit vindt plaats binnen een termijn van 30 werkdagen. De rechter kan deze termijn nochtans verlengen tot 45 dagen met de instemming van partijen.

Hij bepaalt eveneens de termijn voor het neerleggen van de stukken en conclusies.

Deze beslissingen van de Voorzitter worden aan partijen ter kennis gebracht uiterlijk de derde werkdag na de uitspraak. Zij zijn niet vatbaar voor verzet of hoger beroep.

Art 10 bepaalt dat een uitstel slechts éénmaal kan worden verleend. Het kan worden toegekend op grond van

een met redenen omkleed verzoekschrift en mag maximaal 8 dagen bedragen.

(onderlijning door het hof)

De wet van 19-3-1991 die de bijzondere bescherming van de personeelsafgevaardigden en kandidaat personeelsafgevaardigden beoogt is van openbare orde, zoals het Hof van Cassatie herhaaldelijk heeft bevestigd. (Cass.1-12-1997, Soc.Kron '98, p 292; Cass. 15-5-2000, JTT 2000, p 371; Cass. 16-5-2011, NJW 2011, 496)

De termijnen die erin zijn voorgeschreven zijn uiterst kort, met het oog op een spoedige afhandeling van de procedure.

Door de onregelmatigheid in de dagvaarding kon de heer E niet verschijnen voor de arbeidsrechtbank op de eerstvolgende nuttige zitting en bleef hij verstoken van de verzoeningspoging. Bovendien werd als gevolg hiervan geen rechtsdag bepaald, noch conclusie-termijnen.

De zaak werd uiteindelijk pas in behandeling genomen op de zitting van 21 januari 2013 nadat de vennootschap op 23-11-2012 een nieuwe dagvaarding had laten betekenen.

Het hof is van oordeel dat de heer E bijgevolg wel degelijk schade aantoonde aangezien zijn zaak niet kon worden behandeld binnen de bij de wet van 19-3-1991 gewilde korte proceduretermijn en hij bovendien verstoken bleef van een verzoeningspoging op het door die wet aangegeven tijdstip.

Bovendien kan van de heer E gelet op de aard van de procedure niet worden verwacht dat hij zelf initiatief zou nemen om de procedure te regulariseren.

Het hof besluit dat de dagvaarding van 17-8-2012 nietig is daar de onregelmatigheid waarmee ze was behept de heer E wel degelijk schade heeft toegebracht.

Daaruit volgt dat de vordering van de vennootschap onontvankelijk is en niet nader ten gronde kan worden onderzocht.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond;

Hervormt het bestreden vonnis;

Verklaart de dagvaarding van 17-8-2012 nietig en de daarmee ingeleide vordering onontvankelijk.

Verklaart de vordering ingeleid bij dagvaarding van 23-11-2012 buiten de bij art 6 van de bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigen van 19-3-1991 bepaalde vervaltermijn eveneens onontvankelijk.

Legt de kosten van beide aanleggen ten laste van de NV HORECA LOGISTICS;

Het hof vereffent ze op:

- aan de zijde van appellante partijen :

1.320 EUR rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg
1.320 EUR rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

- aan de zijde van de geïntimeerde partij :

1.320 EUR rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg
1.320 EUR rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

Aldus gewezen door de 1ste kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

Mevr. G. BALIS: Kamervoorzitter,

R. WAEYAERT: Raadsheer in Sociale Zaken als werkgever,

D. VRIJSEN : Raadsheer in Sociale Zaken als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT: Griffier,

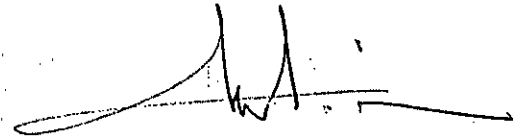
R. WAEYAERT

D. VRIJSEN

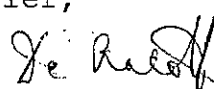

D. DE RAEDT

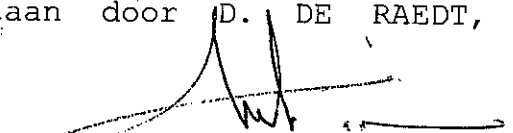

G. BALIS

En uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van de 1ste kamer van het Arbeidshof te Brussel op 29 maart 2013 door mevrouw G. BALIS, Kamervoorzitter, en bijgestaan door D. DE RAEDT, Griffier,

D. DE RAEDT

G. BALIS